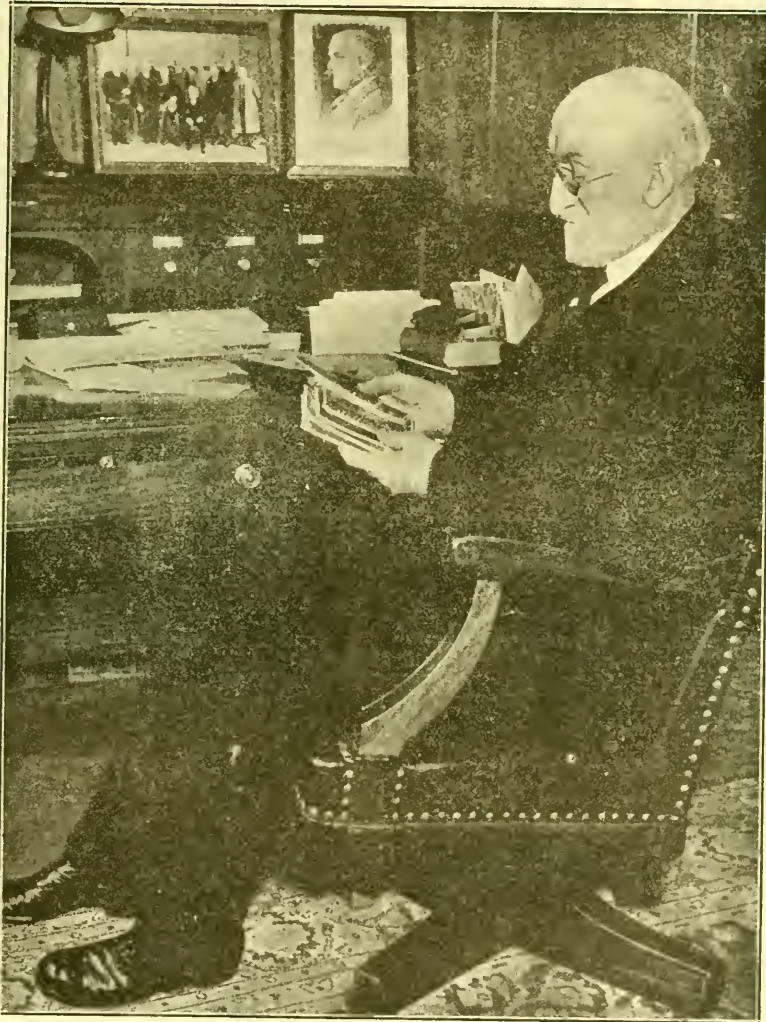

De Ster

President Heber J. Grant

Op 22 November a.s. viert hij zijn 83sten geboortedag
(Zie blz. 349)

15 Nov. 1939

DE STER

van

De Heiligen der Laatste Dagen

44e Jaargang — No. 22

»De Ster« van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland verschijnt tweemaal per maand.

Abonnementsprijs: f0.50 per drie maanden, f1.— per half jaar en f2.— per jaar.

Gironummer 240615

Laan van Poot 292 - Den Haag

Nadruk van de in dit nummer voorkomende cliché's verboden

A. D. JONGKEES, Redacteur

Indien gij Mij liefhebt, zoo bewaart Mijne geboden.

Joh. 14: 15.

INHOUD

DE LEIDER, DIEN DE WERELD HEDEN		
NOODIG HEEFT, IS JEZUS CHRISTUS	door Melvin J. Ballard	343
WETEN EN DOEN	door Heber J. Grant	346
VAN DE REDACTIE:		
VOLGT GIJ MIJ!	door A. D. Jongkees	348
BIJ DE VOORPAGINA.		349
BERICHT AAN DE LEZERS VAN „DE STER”.		350
JEZUS ALS GESCHIEDKUNDIG PERSOON		352
GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING.		355

WIJ LEVEREN ALLE SOORTEN

DRIJKWERK

- VERLOVINGSKAARTJES
- HUWELIJKSBRIEVEN
- GEBOORTEKAARTJES
- ROUWKAARTEN enz. enz.

Vraagt monsters en
PRIJSOPGAAF

n.v. Drukkerij »Laboremus« - Langebrug 107, Leiden
Telefoon 20950 - Giro 79376

Voor het inbinden van Uw boeken is bij ons het adres!!!

DE LEIDER, DIEN DE WERELD HEDEN NOODIG HEEFT, IS JEZUS CHRISTUS

door MELVIN J. BALLARD van den Raad der Twaalven.

Een moderne Profeet.

Den 23sten Dec. 1805 werd een mensch geboren die door de voorzienigheid van God een dieper en volkomener begrip van de zending des Verlossers openbaren zou, dan ooit door een sterfelijk wezen eerder was gedaan. Ik bedoel den profeet Joseph Smith.

Melvin J. Ballard.

Ik doe deze uitspraak over hem niet uit overschatting, maar omdat het de wil des Almachtigen was, dat deze Profeet de wereld een nieuw begrip van het wezen en werk van den Heiland zou geven.

In het licht van deze kennis hebben wij geleerd, dat Christus in den beginne bij den Vader, ja, in werkelijkheid Hij den Schepper dezer aarde was. Op grond van een goddelijke aan-

wijzing, gegeven door Zijn Vader, ordende Hij de oerstoffen en schiep uit hen onze aarde. En niet alleen dit, maar door de hedendaagse openbaringen van God weten wij ook, dat onze Vader in den Hemel door Jezus Christus tallooze andere werelden geschapen heeft. Jezus Christus en Jehova zijn één en hetzelfde Wezen.

Door Hem en van Hem ontving de mensch de gelegenheid, op een sterfelijke wereld, gelijk de onze te leven Wij weten, dat Hij niet alleen de Eerstgeborene in de geestenwereld is geweest, maar ook de Eenig Geborene in het vleesch en dat Hij in daad en waarheid de Zoon van God is. In Hem vereenigde zich de goddelijkheid en onsterfelijkheid, want Hij had een aardsche moeder.

Wij weten, dat een van de doeleinden waarom Hij op aarde kwam, geweest is: het wezen van den Hemelschen Vader aan het menschom te openbaren.

Een verheven doeleinde.

„Wie Mij ziet, ziet den Vader, want ik ben in de gelijkenis Mijns Vaders”. Dat was de beteekenisvolle verklaring van Christus.

Een andere taak, welke Hij te vervullen had, was aan het menschdom een werkzamen God te toonen. Hij zou hen de betrekking en verhouding van den Vader tegenover Zijn aardsche kinderen openbaren. Verder en

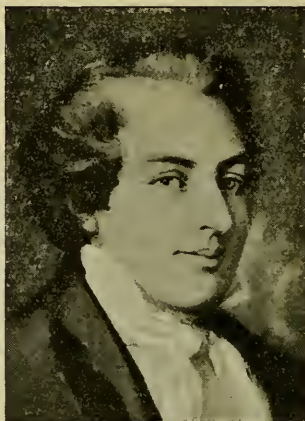
wel hoofdzakelijk was Hij gezond, om voor de verlossing van de door Hem geschapen wereld te sterven en door Zijn opstanding een opstanding teweeg te brengen voor alle menschen, die ooit op deze aarde geleefd hebben, of nog zullen leven. Hij kwam om de menschheid te verlossen. Door Zijn eigen *kostbaar* leven, dat vrij van zonde was, bracht Hij de verlossing van het menschdom teweeg. Hij stierf uit vrijen wil, want Hij bezat onsterfelijkheid en had niet behoeven te sterven, maar Hij heeft den dood gekozen en daardoor de macht verkregen om ieder menschenkind afzonderlijk van het graf los te koopen, en dit heeft Hij ook gedaan, opdat een iegelijk kan beloond worden naar zijn daden in het vleesch.

Christus heeft een Kerk gesticht.

Toen Hij op aarde vertoefde grondde Hij Zijn Kerk en gaf aan de menschen een voorbeeld, hoe ze zouden leven om volmaakt te worden en waardig om in de tegenwoordigheid des Vaders in te gaan, want het Evangelie, dat Hij hun leerde, was niet Zijn eigen leer, maar de leer van den Vader, die Hem gezond had.

Wij verheugen ons dat Hij gekomen is. Wij weten met absolute zekerheid, dat Hij werkelijk op aarde geweest is, dat Hij stierf en dat Hij uit het graf is opgestaan. Maar er is evenwel een nog vreugdevoller boodschap dan dit alles, namelijk dat Hij weder komen zal. Hoe heerlijk ook Zijn eerste verschijnen op aarde was, het was tenslotte toch het verschijnen van den dee-

moedige en den eenvoudige. De profeten hadden Zijn komst reeds lang vooruit gezegd en hadden geprofeteerd dat Hij als een lam ter slachting zou worden geleid, en gehoond en bespot, maar ze hebben ook geprofeteerd dat Hij zal terugkomen als Koning en Rechter over alle naties en volkeren. De eerste keer, dat Hij

De profeet Joseph Smith

tot de Joden kwam, werd Hij verworpen, want de Joden hadden een nationalen bevrijder verwacht.

Vele voorspellingen omtrent Zijn wederkomst.

Diegenen, die na Zijn laatste afscheid en Zijn Hemelvaart bedroefd achter bleven, werden door engelen met deze woorden getroost: „Gij Galileesche mannen, wat staat gij en ziet op naar den Hemel? Deze Jezus, die van u opgenomen is in den Hemel, zal alzo komen gelijkerwijs gij Hem naar den Hemel hebt zien henenvaren.” Zijne wederkomst werd ook door vele andere godsmannen in het oude en nieuwe Verbond voorspeld; ook hebben wij Zijn

eigen getuigenis, dat Hij weder zal komen.

Heeft de wereld Hem heden nog noodig? Hebben de menschen zulk een Leider noodig? De gebeurtenissen van de laatste jaren hebben ons wel kunnen leeren, dat wij met al onze wijsheid en geleerdheid de vraagstukken niet kunnen oplossen, van welker oplossing het afhankelijk is, of op aarde vrede en in de menschen een welbehagen zal zijn.

Boodschapper van Vrede.

Zooals de engelen het verkondigden, zoo kwam Hij, om de menschen de vrede en het goddelijke welbehagen te brengen. En niets heeft onze arme, veel beproefde wereld heden zoo zeer noodig, als vrede en goeden wil onder de menschen. Indien deze goede wil aanwezig was, konden wij op aarde vrede hebben. Zwaarden zouden tot ploegen en speren tot sikkels gemaakt worden. Haat zou verdwijnen, de armoede ophouden te bestaan en vrede zou gaan heerschen. Christus is tot vredevorst bestemd, maar de menschen hebben getracht Hem opzij te schuiven en de vraagstukken van den wereldvrede zonder Hem, alleen met behulp hunner eigene wijsheid op te lossen. En hoe erbarmelijk hulpeloos staan ze nu daar!

Wanneer wij de leerstellingen van den grooten Meester nader beschouwen, zien wij, dat Hij zoowel de tijdelijke als de geestelijke kant der dingen verstond. Bijna de helft van al de toespraken van Christus gedurende Zijn aardsch bestaan houden zich bezig met de bestaande ongelijkheid en ongerechtigheid. met den haat en

nijd van mensch tot mensch. Met sommige van Zijn mooie gelijkenissen wil Hij op directe wijze de menschelijke zelfzucht treffen. Ik herinner u alleen maar aan de gelijkenis van den onbarmhartigen knecht, of aan die van den barmhartigen Samaritaan, of die van den rijken dwaas tot wien ten slotte gezegd werd: „Gij dwaas, vannacht zal uwe ziel van u genomen worden.” O wanneer slechts meer menschen door den geest dezer gelijkenissen, bezielde waren! Hoe geheel anders zou de wereld er heden uitzien. Weliswaar is de geest van den barmhartigen Samaritaan nog in vele harten aanwezig en daarvoor zijn wij dankbaar. Ware het niet zoo, dan hadden wij in ons eigen land ¹⁾ allang de revolutie. Maar deze geest moet nog veel verder om zich grijpen wanneer oorlog en oorlogsgevaar zal moeten verdwijnen en wereldwijde broederschap gevestigd worden.

Christus als filosoof.

Nog vele andere prachtige gelijkenissen en leerstellingen zou ik kunnen aanvoeren om de levensphilosophie van dezen Man aan te toonen, want Hij was een filosoof. Hij was een staatsman, en die volkeren, die Zijn leer nakomen, zullen ver vooruit komen boven andere, als ze Zijn leerstellingen ook in hun wetten, zeden en gebruiken toepassen. Ja, de wereld heeft Hem noodig.

Zijn tweede komst zal een ander doel hebben dan zijn eerste. De tweede keer komt Hij om het hem toebehoorende recht op heerschappij uit te oefenen — een

¹⁾ Amerika. — Red.

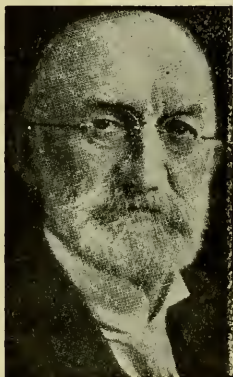
(Zie vervolg blz. 351).

WETEN EN DOEN

door President Heber J. Grant.

Indien wij nalaten onze kennis in praktijk te brengen, zal ons leven een mislukking worden.

IK GELOOF, dat ik in mijn leven nog nooit zoo iets moois heb ontvangen als de verklaring, welke ik van mijn besten vriend ontving, toen hij mij uit Londen een brief schreef en daarin naar den toestand van Broeder Anthony W. Ivins informeerde. Deze vriend van mij was geen lid van

President Heber J. Grant.

de Kerk. Hij kwam in mijn moeders huis, toen ik een kleine jongen was. Hij woonde bij ons in en later kwam hij ook met zijn vrouw. Zijn eerste kind werd in ons huis geboren. Buiten de Kerk was hij de beste vriend, die ik ooit heb gehad en hij was een waar vriend voor ons volk.

Hij schreef: „Ik heb vaak tot mijn vrouw gezegd: „Er zal een dag komen, dat deze twee jongens, Anthony W. Ivins en Heber J. Grant, aan het hoofd zullen staan van de Mormoonsche Kerk. Gij zijt een Apostel en de president

van verschillende maatschappijen, maar van uw neef heb ik nooit meer gehoord en ik verwachtte toch werkelijk, dat hij u voorbij zou streven.”

Ik schreef hem terug en zeide: „Kolonel, u hebt het bij het rechte eind, Toen ik Apostel werd, zeide ik tot mijn vrouw en mijn moeder, dat ik niet begreep, waarom mijn neef niet was gekozen.

Op zekeren dag ontving ik een telegram van de Democratische Partij: „waar kunnen wij Anthony Ivins vinden? Wij hebben op hem onze keus voor het gouverneurschap gevestigd.”

Ik antwoordde: „Hij is bezig zijn bezittingen te verkoopen, want hij heeft den oproep van de Kerk om naar Mexico te gaan, beantwoord. En indien er een plaats in de wereld is, waar hij niet graag heen gaat, dan is het Mexico. Doch hij heeft zijn schepen achter zich verbrand en niets ter wereld kan hem meer weerhouden. Doch om u te toonen, dat uw oordeel juist is, kolonel, vertel ik u, dat men daarna mij het gouverneurschap aanbod. Ik vertelde den voorsteller, die tot de Republikeinsche partij behoorde, „Hier is een telegram, dat u wel zal interesseeren.” Hij zeide: „Mooi, als jij die betrekking wilt hebben, Heber, dan doe ik afstand en maak propaganda voor jou! Want het weinige, dat ik in de wereld bezit, heb ik aan jou te danken.” Ik

zeide: „Ik zal het je later laten weten”.

Ik toonde het telegram aan President Woodruff. Allen, die Broeder Woodruff hebben gekend, weten dat hij nogal kort aangebonden was. Hij zeide tegen mij: „waarom kom je bij mij met dat telegram? Heb je als Apostel van Christus geen gezond verstand genoeg om je eigen telegram te beantwoorden, zonder den President van de Kerk daarmee lastig te vallen?”

Ik zeide: „Dank u, dank u wel. Indien u hadt gewild, dat ik deze positie zou aannemen, zoudt u me dat wel hebben gezegd. Goeden dag.”

Ik zond een telegram terug met den volgenden inhoud: „ik zal het als een persoonlijke gunst beschouwen, als mijn naam voor de conventie niet wordt genoemd.” En dat is ook nimmer gebeurd.

Ik had de positie heel graag aangenomen, maar de dag, waarop ik niet wilde weten, van mijn 24sten jaar af, sedert ik President van den Tooele Stake werd, wat de leiders der Kerk van mij wenschten en dat ik niet wilde doen, wat zij wenschten, dat ik doen zou, is nimmer gekomen. Zeer gunstige financieele vooruitzichten heb ik daaraan opgeofferd.

Mijn vriend schreef mij terug en zeide: „Mijn waarde Heber, je lange brief van den 10den ontving ik in goede orde. Je weet natuurlijk, afgezien van de levenslange vriendschap die ons bindt, hoezeer ik altijd onder den indruk ben geweest van de ernst en de oprechtheid van de mannen en vrouwen van jou geloof. Dikwijls

heb ik in gesprekken gezegd, dat het eenige godsdienstige volk, dat ik kende en dat volgens zijn geloof leefde en handelde, het Mormoonsche volk was. Dat is de waarheid. Dat boezemt altijd respect in, ook bij hen, die in het geheel niet in de leerstellingen der Kerk gelooven.

Jou menschen dragen hun geloof uit in hun dagelijksch leven en handelen, alsof zij denken, dat er iets in zit. Ik kan dit niet zien, missehien wel, indien ik geloof had om mee te beginnen. Want indien er *iets* in een geloof is vervat, dat een toekomstig eeuwig bestaan insluit, dan sluit het *alles* in.”

De woorden „iets” en „alles” waren dik onderstreept.

„Indien er iets in een geloof is vervat, dat een toekomstig eeuwig bestaan insluit, dan sluit het alles in.” Deze verklaring is volkomen waar.

Ik schreef mijn vriend terug: „Het is niet alleen een geloof, het is een feit. De belofte van den Zaligmaker was, dat indien iemand de wil des Vaders wilde doen, hij van de leer zou weten, of deze uit God of uit de menschen was, en wij, Heiligen der laatste dagen, weten van de leer.”

Doch geloof en kennis zonder practische toepassing zijn van geen waarde. Alle kennis ter wereld is nutteloos, indien zij niet wordt toegepast. Wij zijn de bouwers van ons eigen leven, en indien wij nalaten onze kennis in praktijk te brengen en onze plichten, die op ons rusten, na te komen, dan wordt ons leven een mislukking.

15 NOVEMBER 1939

VAN DE REDACTIE

VOLGT GIJ MIJ!

Ziet, de hand des Heeren is niet verkort, dat zij niet zou kunnen verlossen, en Zijn oor is niet zwaar geworden, dat het niet zou kunnen hooren.

Jesaja 59: 1.

VOOR DE eerste maal in de geschiedenis der Nederlandsche Zending verschijnt „De Ster”, terwijl deze Zending in haar geheel op Nederlandsche schouders rust.

Waar in de vorige oorlogsperiode van 1914—'18 nog eenige zendelingen achterbleven om de aangelegenheden der Kerk in Nederland te behartigen, zoo zijn wij nu onder de leiding des Allerhoogsten, op eigen krachten aangewezen om het werk voort te zetten. Alle Amerikanen, dus ook onze zendelingen, hebben wegens de dreigende toestanden in Europa ons land moeten verlaten. Zij zijn vertrokken, en of wij hen hier ooit zullen weerzien, weten wij niet.

Hoe dit zij: wij laten den moed niet zakken. Wij gaan verder. Ondanks de dreiging der duistere machten, die in Europa hun invloed doen gelden en, wie weet, ook in ons land vroeg of laat jammer en ellende teweeg brengen. Desondanks gaan wij voort. Neen, niet desondanks, maar juist daarom! Juist omdat de duisternis, de geestelijke duisternis in de hoofden en harten van zoovele millioenen zoo groot is, zijn wij geroepen het stralend Evangelielicht van den Meester omhoog te heffen, opdat het den levensweg moge verlichten van hen, die, angstig tastend in de donkerte, dien weg al struikelend gaan.

Indien ooit, dan is het in dezen tijd, dat de lichten aan het strand helder moeten branden, want het schijnsel moet de dikke duisternis doordringen en schijnen vèr over de stormachtige levenszee, waar nu zoovelen (en weldra wellicht zeer velen!) stuurloos heen en weer worden geworpen. Doch laten alle leden van de Kerk, die dit lezen, ook dit bedenken: Het schijnsel van eenige tientallen kaarsen reikt niet ver, dat van eenige honderden reikt verder! Dat toch zij, die terzijde staan en toezien, doch de gaven van hun Hemelschen Vader hebben ontvangen om mede te arbeiden aan de instandhouding en zoo mogelijk uitbreiding van Zijn Koninkrijk in dit land, niet langer talmen en hun steentje bijdragen, al is het nog zo klein! Niet wij, niet de leden van het nieuwe Zendingbestuur vragen dit, doch de Meester zelf. Hij heeft ook *U* noodig om Zijn goddelijk plan, dat om uwentwil in uw voorbestaan is ontworpen en waaraan gij met vreugde uw goedkeuring hebt gehecht, ten uitvoer te brengen. En hierbij is niet van het grootste belang de vraag: *Wat* ge doet, doch *hoe* gij het doet!

Wij allen kennen de gelijkenis van de ijzeren roede en den bruischenden stroom uit het Boek van Mormon. Wilder dan ooit tevoren raast deze stroom thans

langs den oever, dreigende een ieder mede te sleuren, die geen stevig houvast heeft. Met onstuimig geweld verheffen zich de golven en met groote kracht baant het vuile water van haat, onkunde en zelfzucht zich een weg door de wereld! Gij, die de ijzeren roede hebt gegrepen: houdt vast! en gij, die steun zoekt voor uw vermoeide ziel: grijpt hem en laat nooit weder los, want het is de weg, die leidt naar den boom des levens.

Zachtjes en toch duidelijk hoorbaar boven al dat tumult, hoorbaar althans voor hen, die gewillig zijn te luisteren, klinkt daar een stem en zegt: „Volgt *Gij* mij.” Gij! Niet de bewerkers der duisternis; aan hen heeft de Meester niets. Voor deze (geestelijk) dooden rest weldra niets anders dan hun dooden te begraven.

Maar gij zijt noodig in Zijn dienst, zij het met het werk van uw handen of den arbeid van uw hoofd! Ja zelfs, indien gij niet in staat zijt een van beiden te doen, zoo zal de kracht van uw geloof zegenend werken. Heeft Hijzelf niet eenmaal gezegd: „Die niet tegen mij is, is met Mij?” Doch

laat toch hen, die arbeiden *kunnen*, niet van verre staan en toezien! Denkt niet, dat al schijnt de duisternis nog zoo zwaar, dat God verre van u is. Hij is niet veraf, doch dicht bij u. Hij is met u tot aan de voleinding der wereld en zal Zijn hand over u uitstrekken. Herinnert u de vrees en de ongerustheid van Jezus' discipelen, die, ziende, dat hun Heer temidden van het stormgeweld in het kleine hulkje op de kokende golven rustig lag te slapen, Hem in hun doodsangst wekten en riepen: „Heer, helpt ons, wij vergaan!” Wat waren de eerste woorden, welke de Heiland sprak? „Hebt gij dan geen geloof?”

Zoo stond Jezus voor hen en keek hen met Zijn liefdevolle oogen verwijtend aan. Thans staat de Meester voor u en vraagt: „Volgt Mij en helpt Mij Mijn werk voltooiën.” Zoo zoekt dan bij uzelf het antwoord en gaat bij uzelf na, of gij de verwijtende blik uit die oogen, die eens om uwentwil van smart hebben geschreid, kunt verdragen, indien gij geneigd moogt zijn „neen” te zeggen.

— A. D. Jongkees.

* * *

BIJ DE VOORPAGINA

Op de voorpagina ziet men de man die de hoogste positie in de Kerk bekleedt.

President Heber J. Grant werd den 22sten November 1856 in Utah geboren, negen jaar na aankomst van de eerste pioniers in de Zoutmeervallei. Zijn vader stierf in December 1856, toen de kleine Heber nog geen maand oud was, zoodat hij alleen van zijn moeder de voortreffelijke jeugdopvoeding ontving, die van zooveel invloed is geweest op zijn latere merkwaardig leven.

Dat onze Hemelsche Vader hem nog vele jaren moge sparen en zegenen, is de innige wensch van alle oprechte leden.

Ter herdenking van zijn feestdag hebben wij een zijner toespraken getiteld „Weten en doen” in dit nummer opgenomen.

Bericht aan de lezers van „De Ster”

In eenige afleveringen van „De Ster”, te beginnen met die van 1 December a.s., zal een causerie verschijnen over het Boek van Mormon. De ervaring heeft ons wel geleerd, dat er slechts betrekkelijk weinig menschen zijn in dezen tijd, die door de groote geestelijke en religieuse waarde van dit merkwaardig document worden aangetrokken. Hiervoor zijn natuurlijk verscheidene oorzaken aan te wijzen. Hoewel het niet de bedoeling is om hierover in bijzonderheden af te dalen, mag als een der oorzaken wel worden genoemd: een niet ingesteld zijn op geestelijke dingen, een zekere mate van onverschilligheid ten opzichte daarvan. Om menschen nu, die zich om dingen van geestelijken aard weinig of nooit hebben bekommerd, tot het lezen van het Boek van Mormon te willen bewegen door de verzekering, dat gij een getuigenis van de waarheid van dit boek hebt en dat zij dat ook kunnen verkrijgen, mist vaak de beoogde uitwerking, om de eenvoudige reden, dat dergelijke menschen op die manier niet te bereiken zijn. Een zakelijk betoog heeft meer vat op hen. Boven-

genoemde causerie nu, belicht dit belangrijke standaardwerk op zakelijke wijze. De bedoeling hiervan is dan ook, om hen, die in de noodzaak mochten geraken het Boek van Mormon tegen aanvallen van buiten af te verdedigen, in staat te stellen dit op zakelijke wijze doen. Met „zakelijk betoog” en „zakelijke wijze” bedoel ik zulk een wijze en zulk een betoog, als waarvan de niet-religieuze mensch zich pleegt te bedienen. Hiermede wil ik dus niet gezegd hebben, dat een betoog op louter geestelijke gronden niet zakelijk, d.w.z. niet kort en bondig en recht op den man af kan zijn. Wellicht is het dan mogelijk om den onverschillige of hem, die er gaarne voor doorgaat, door de belichting van de zeer opmerkelijke feiten uit het Boek van Mormon, zooals die in de aangekondigde causerie wordt gegeven; tot nadenken te stemmen en van den ontkenner een twijfelaar, van den twijfelaar een geloover en van den geloover een weter te maken. Een weter n.l. dat het Boek van Mormon Gods wonderlijk en wonderbaar werk is.

• • •

Gezamenlijke opzegging voor de maand December

Hebr. 13:8: „Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en in der eeuwigheid.”

AVONDMAALSVERS

Hoe naamloos lief had ons de Heer,
Die uit het heerlijk Vaderhuis,
Op aarde nederkwam, weleer,
En voor ons leed en stierf aan 't kruis.

De Leider, dien de wereld heden noodig heeft, is Jezus Christus.

(Vervolg van blz. 345)

goddelijk recht — dat Hij zich als Schepper en Verlosser der aarde verworven heeft. Men hoort weliswaar ook veel beweren, dat menschen doen voorkomen alsof ze door God gezonden zijn om te regeeren. Maar dat is verbeelding en aanmatiging. Er is slechts één Persoon, die dit goddelijke recht bezit. Degene, die het door Zijn dood voor de wereld verdiend heeft. Zijn tweede komst zal de daadwerkelijke uitoefening van dit heerschersrecht brengen. Dan zal de tijd, waarin het menschdom zooveel ellende en onheil doorstaan heeft een einde hebben, het gouden tijdperk van wereldwijde vrede en opbloei zal aanbreken. Deze wederkomst van Christus zal nog heerlijker zijn, dan Zijn eerste komst. Toen Hij in Bethlehém geboren werd, gebeurde dit onder meer, om Hem in de gelegenheid te stellen, de grondbeginselen van het recht te leggen, om dit uit te oefenen zal Hij wederkomen.

Wanneer de wereld een Meester had als Christus, die in staat zou zijn hun problemen te ontwarren, hoe graag zou de wereld hem dan verwelkomen, en hem tot heerscher van de natiën maken.

Wij moeten naar Hem verlangen.

Hij zal niet eerder tot de menschheid terug komen, dan dat zij Hem hoog noodig heeft. Herinnert u zich het beeld, hetwelk de profeten in verband met de verlossing van Zijn eigen volk, dat Hem verworpen heeft, gaven? Deze profeten voorspelden, dat

de Joden zich in Palestina zouden verzamelen en daar een groeiend en bloeiend volk zouden worden, dat zich over de gunst van God verheugen zou. De buurvölkeren zouden hen gaan benijden, zelfs zoo erg, dat zij zich tegen hen zouden verbinden en hun zulke vernietigende slagen toebrengen en in het nauw drijven, dat het volk elke hoop om te ontsnappen zou moeten opgeven. Dan zal Hij als een bevrijder en redder op den Olijfberg staan, deze zal in tweeën splijten en er zal een dal ontstaan, waarheen de benauwde Joden kunnen vluchten. Dan zullen ze tot Hem komen, Hem aanschouwen en de lidteekens in Zijn handen en voeten zien en Hem vragen: „Wie zijt gij? Welke zijn die teekenen in uw handen en voeten? En Hij zal hun antwoorden: Deze zijn Mij geslagen in het huis Mijner vrienden. Dan pas zullen zij Hem, als één volk, erkennen en aan Zijn voeten nedervallen en Hem aanbidden als hun Messias. De benauwenis der menschen zal Gods gelegenheid worden. Daarom zie ik voor de wereld zulke groote ontzettingen komen.

Ze zullen zoo hevig worden, dat de menschen tot de erkenning moeten komen: zonder Hem gaat het niet. En wanneer Hij dan zal komen als hun Redder, dan zullen ze Hem blijde verwelkomen en zich verheugen, om Hem tot Koning aller Koningen te kunnen maken.

(Wordt vervolgd).

Jesus als geschiedkundig persoon

SOMTIJDS WORDT de vraag gesteld, of er buiten het Nieuwe Testament, bewijzen zijn aan te voeren voor het leven en werken van Jezus op deze aarde.

Deze vraag schijnt overbodig, doch het is een feit, dat sommigen, die zichzelf de noodige wetenschappelijke waarde toekennen, inderdaad de werkelijkheid van het leven van onzen Heer in Palestina ontkennen en beweren, dat de biographieën der Evangelisten niet meer dan mythen zijn.

Bij een nauwkeurige beschouwing van deze vraag, moet niet uit het oog worden verloren, dat het koninkrijk Juda ten tijde van den Zaligmaker, een onbelangrijke plaats in de toenmalige wereld innam. Opstanden en executies kwamen herhaaldelijk voor, en de verschijning van een timmermanszoon uit een dorp in Gallilea en zijn tragisch lot, trokken in den beginne weinig aandacht. Judea was, onmiddellijk na de Babylonische verspreiding, zoo onbeteekenend, dat de Grieksche geschiedschrijvers nauwelijks zijn bestaan wisten. De Maccabeeën trachtten het zijn vroegere belangrijkheid terug te geven, doch wat zij wonnen ging onder het harde bestuur van de Romeinen weer bijna geheel verloren. Wij kunnen uit dien tijd niet veel historische verwijzingen naar Jezus verwachten, behalve die, welke door zijn volgelingen werden geschreven.

Toch zijn er wel eenige. In den Talmud b.v. zijn min of meer mythische geschiedenissen omtrent Ben Stada, Ben Pandera, Pappus Ben Jehuda, Miriam

M'Gadd'la, Neshaya en Yeshu, welke namen volgens sommigen betrekking hebben op Jezus en deels op zijn tijdgenooten. De geschiedenissen mogen verdraaid zijn, in elk geval bewijzen zij, dat een geschiedkundige grondslag aanwezig is.

Er bestaat ook een boek: Tledoth Yeshu (Biographie van Jezus) dat waarschijnlijk in de 5de eeuw na Christus onder de Joden bekend was en ongetwijfeld enkele gegevens uit een vroeger tijdperk bevat, doch het verslag is zoo verdraaid, dat het alle historische waarde mist.

Josephus is een beter getuige. Sommigen hebben gedacht, dat het weinige, dat hij van Jezus heeft gezegd, door vroegere Christenen is ingeschoven, maar dit standpunt wordt niet algemeen aangenomen. Dr. Joseph Klausner, een Joodsch geleerde, schrijft in zijn „Jezus van Nazareth” over deze vraag:

„Er is niet voldoende grond voor de veronderstelling, dat het geheel vervalscht is. Josephus geeft een vrij lange verhandeling, over het leven en den dood van Johannes den Dooper, en wat hij zegt, staat niet in eenig verband met het evangelieverslag en er is dus geen reden de Christelijke schrijvers van onderschuiven van dit gedeelte te verdenken. Het is opmerkelijk, dat Josephus zijn uiterste best doet om voor zijn lezers te verbergen, dat Johannes den Dooper de komst van den Messias predikte. Ten einde de episode voor de Grieksche lezers begrijpelijk te maken, beschrijft hij Johannes als een goed

mensch, die den Joden vermaande deugdzaam te leven, rechtvaardigheid jegens den naaste en vroomheid jegens God te betrachten, om aldus tot den doop te geraken. Precies zoo deed hij met Jezus: hij beschrijft Hem als een wijs man, juist zooals hij Johannes den Dooper beschreef als een goed man.

Hij beschreef Jezus als een leeraar van die menschen, die de waarheid met vreugde ontvangen, juist zooals hij Johannes den Dooper beschreef als een, die den Joden vermaande deugdzaam te zijn, enz. Ook beschreef hij Jezus als een wonderdoener (want Josephus zelf was een vast geloover in wonderen.)

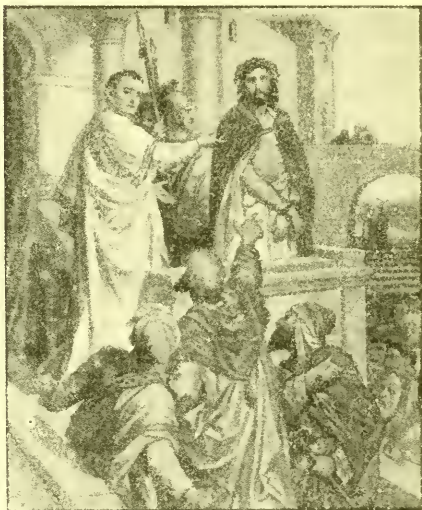
Hij zeide van Jezus, dat vele Joden Hem volgden en ook Grieken, want in den tijd, dat hij dit schreef (93 n. C.) waren in de Kerk vele Grieken en oude geschiedschrijvers hadden veelal de gewoonte vroegere toestanden naar latere tijden te beoordeelen.

Het was ook Josephus, die schreef, dat zij, die hem liefhadden van den beginne, dit ook deden nadat Pilatus Hem tot den kruisdood had veroordeeld, op aandringen van de voornaamste mannen onder ons, en dat het geslacht (of de stam) van Christenen tot op dezen dag niet is uitgestorven."

Josephus zegt het in de volgende bewoordingen:

Nu was er omstreeks dien tijd een wijs mensch, Jezus genaamd (indien het tenminste is oorgeloofd Hemeen mensch te noemen). Want Hij verrichtte wondervolle werken en was een leeraar van hen, die de waarheid met vreugde ontvingen. Hij trok zoowel vele

Joden als Heidenen tot zich (Hij was de Messias), en toen Pilatus, op aandringen van de voornaamste mannen onder ons, Hem tot den kruisdood veroordeelde, bleven zij, die Hem van den beginne liefhadden, Hem liefhebben (want hij verscheen aan hen levend op den derden dag, gelijk de goddelijke profeten dit en tienduizend andere wondervolle dingen aangaande Hem hadden voorspeld; en het geslacht van Christenen, aldus naar

En zij riepen temeer Kruist Hem!

Hem genoemd, is tot op dezen dag niet uitgestorven).

De woorden tusschen haakjes zijn, naar algemeen wordt aangenomen, tusschen geschoven, maar de andere woorden worden nu aan Josephus toegeschreven, en vormen een machtig getuigenis voor het historisch karakter van Jezus.

In een ander verband vertelt Josephus, hoe Annas, de zoon van Annas, de hoogepriester, voor het Sanhedrin iemand bracht, die Jacobus heette, „de broeder van Jezus, die de Messias genaamd werd”.

Een andere getuige voor het historisch bestaan van Jezus is Suetonius, de Romein, Hij verhaalt, dat de Joden uit Rome waren verdreven tengevolge van een tumult, ontstaan door een zekeren „Chrestus”. Men neemt aan, dat dit geschied is in het jaar 49 n. C.

Ook Tacitus, een vermaard Romeinsch geschiedschrijver, verwijst naar Christus uitdrukkelijk en duidelijk, als naar één, naar wien de Christenen werden genoemd, die onder de regeering van Nero werden vervolgd. Bovendien bericht hij, dat Jezus, (blijkbaar de Jezus der evangeliegeschiedenissen) door Pontius Pilatus, onder de regeering van keizer Tiberius, was ter dood gebracht. Tacitus leefde in de tweede helft van de eerste eeuw en in het begin van de tweede.

Zijn verslag dateert uit omstreeks 115 n. C.

Plinius een ander Romeinsch schrijver, schreef in het jaar 112 n. C. aan Trajanus en vroeg hem hoe te handelen met de Christenen in zijn provincie Bithynia. Volgens hem was er weinig gevaar van hen te duchten en hij dacht, dat het bijgeloof uitstierf. Hij zeide, dat er sommigen waren, die Caesar bewierookten en Christus vervloekten. Hij schrijft, alsof de werkelijkheid van Christus' leven wel bekend is. Hij vertelt ons geen bijzonderheden van hem, maar ontdekt, dat het middelpunt der Christelijke aanbidding Christus is, wien zij lofzangen toezingen.

Behalve de Joodsche schrijver Josephus, worden hier dus ook drie Romeinsche schrijvers aangehaald als ondersteuning van de evangeliegeschiedenis aangaande Jezus. Ten overstaan van den aldus geaccrediteerden Jezus, loopen de pogingen van sommige groote geleerden, om Hem in een legendarisch licht te plaatsen, op niets uit.

OPROEP AAN DE ABONNÉ'S VAN „DE STER”

Door het vertrek der zendelingen is het omvangrijke administratieve werk in de zending van de handen van velen in die van weinigen overgegaan. Het is dus duidelijk dat zooveel mogelijk naar vereenvoudiging moet worden gestreefd. Aan deze vereenvoudiging kunnen de abonné's van „De Ster” een belangrijk aandeel hebben. Groote en daadwerkelijke hulp zullen zij reeds dan al verleen, indien zij willen zorgen, dat de abonnementsgelden op tijd worden afgedragen aan den president hunner gemeente, die voor de ontvangst en verdere afwikkeling zal zorg dragen, of, indien zij niet bij eenige gemeenten zijn aangesloten, tijdig het verschuldigde bedrag ten hoofdkantore te voldoen. Indien een ieder in dit opzicht zijn volle medewerking verleent, beteekent dit een groote besparing aan werk, tijd en kosten voor het hoofdbestuur. En op indirecte wijze helpen de abonné's zodoende de zending vooruit. Wilt gij ons dus helpen? Ja? Dank u!

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Ingezegend

De volgende inzegeningen hadden plaats:

Te Rotterdam: Clasena Been, dochter van Cornelis Been en Jantje van Beekum, den 6den Augustus 1939, door Thomas van Drimmelen.

Te Dordrecht: Willem Vernes, zoon van Piet Vernes en Hendrika Visser, den 1sten October 1939 door C. D. Reeder.

Te Leeuwarden: Magdelena Paulina Johanna Klijn, dochter van Reinolt Koert Klijn en van Arendje Cornelia Assenberg, den 10den October 1939 door Lawrence Morgan.

Wij heeten deze kleinen, die naar het ons gegeven voorbeeld van den Zaligmaker, in Zijn Koninkrijk zijn ingelijfd, van harte welkom.

Gedoopt

Den 8sten September 1939 hadden de volgende doopplechtigheden plaats:

Te Rotterdam: Jannetje Westdorp v. d. Hoven, dochter van Thomas v. d. Hoven en Lena Barentina Gerst, door Cornelius Barton en denzelfden dag door Jan Versteeg bevestigd.

Wilhelmina Alida Louisa Gerpot, dochter van Arnoldus J. Pieter Gerpot en Johanna M. Brons, door Cornelius Barton en denzelfden dag door Herman van Braak bevestigd.

Heber Jeddy Gerpot, ouders als boven, eveneens door Cornelius Barton gedoopt en denzelfden dag door Joseph O. Brewerton bevestigd.

William Kenneth Gerpot, ouders als boven, door Cornelius Barton. (Naam van hem, die bevestigde, niet vermeld).

Margje Speksnijder, dochter van Klaas Speksnijder en Hendrika T. M. de Zwart, door Cornelius Barton en denzelfden dag door W. A. van Leer bevestigd.

Lodewijke Speksnijder, ouders als boven, eveneens door Cornelius Barton gedoopt en denzelfden dag door Jack Evertsen bevestigd.

Johan Frederik Sehlmeijer, door Cornelius Barton, bevestigd door H. van Braak.

Te Amsterdam werden de volgende personen den 26sten Septem-

ber gedoopt: Nicolaas Tax, zoon van Hendrikus J. B. Tax en Maria van Beusekom, door Heinrich Bakker en den 1sten October door Lyn W. Brown bevestigd.

Frans Bakker, zoon van Heinrich Bakker en Cornelia Heitman, door Heinrich Bakker en den 1sten October door Willem N. Smits bevestigd.

Maria Bakker, ouders als boven, door Heinrich Bakker en den 1sten October door Egbert van Komen bevestigd.

Den 6den October werd gedoopt:

Te Schiedam: Gerritje Jannetje de Ligt, dochter van Anthonie de Ligt en Jannetje v. d. Burg door Carl D. Reeder en door Oud. Linzay bevestigd.

Te Dordrecht: Johannes Willem van de Merwe, zoon van Jan v. d. Merwe en Cornelia L. Wetter, door Jan van de Merwe Sr. en door C. D. Reeder bevestigd.

Jan Willem 't Hart, zoon van Jan Willem 't Hart en Gerardina Powlina Simonis, door C. D. Reeder en bevestigd door J. O. Brewerton.

Te Rotterdam: Gijsbert Nederlof, zoon van Joost Nederlof en Wilhelmina Verweerd, door Carl D. Reeder, door C. G. Williams bevestigd.

Te Groningen: Jacobina Stoffers, dochter van Andries Stoffers en Jacobina de Raaf, door R. Hansen en door Tiddens Drent bevestigd.

Wij heeten deze nieuwe leden van harte welkom en wij spreken den wensch uit, dat zij kracht en wijsheid mogen ontvangen om het door hen gesloten verbond met hun Hemelschen Vader, getrouw te blijven en dan zal het wel met hen zijn.

Gehuwd

Den 18den October 1939 werd te Leiden door President Franklin J. Murdock het huwelijk ingezegend van Jacobus Aloysius Belt en Petronella Catharina Nijkiel. Wij wenschen het jonge paar van harte geluk met dezen gewichtigen stap en hopen, dat zij in alle dingen de leiding van den Meester mogen hebben en een volheid van vreugde uit het Evangelie mogen putten.

NAAR NEW YORK

AFVAART VAN
LE HAVRE - SOUTHAMPTON

De bekende Favorieten:

WASHINGTON

MANHATTAN

De Populaire „Presidenten“:

ROOSEVELT

HARDING

Wegens Oorlogstoestanden kunnen geen vertrekdata vermeld worden.

UNITED STATES LINES KANTOREN:

ROTTERDAM:
Atlantic-Huis,
Westplein

PARIJS:
10 R.Auber

LONDEN:
7 Haymarket,
38 Leaden hall str.